

[0ci]

VI. 7-2]

prosinec - leden - únor 1982-3

Krajina země naší

Naši země země krajiny
Sviny země naší polštář
Uněle říčky vystřelěné
Věsiny kmenů

Krajina země - naší
Krajina země v zemi
Krajina krysa
Krajina konzervy
Krajina, která nás láze na nervy.

Danny

lázna v,adl se zdi,kdasi se radje,
travaj prejala chlapcka,zaus kopí
kostelach v oči,co jste si vybrali
skvrny na aurase,FVC přehne novotou,
pani nenávidia vás naruč,jeu lito
že si není lito,stromy obřebné jak
huay,absorbní vysvětlení,stromy si
nahé v mrasu,nikde nežní slunce,vše-
chny krásné javorové listy,pivo nebo
tonik,guláš,anaš se obeat,proti př-
edpisem,okno nikem,uniraji i becul-
ati anděláci,nervové tolik,sei se si
zastavilo srce,hodinky si netahují
kadeš ráno,kde je batna,poplejek se
poutiti 2C,je to bal,am nejradeji
absorbní drama,vojce v aspiu,rohlí-
ky,včera jsou večerel se bannolem je-
saktem,je si smutno na eckodiati,ne-
ždiš nenaj,neaspivajta velové,kivot
utik,prům není zaji,coas budou
vance,sa rohem,travaj prejala chla-
pečka,co nakoupíte uvatit,mutak
zdržený se nenty,mylo je k dostání,
někdy klidivo,jindy šarodajnice,utel
zeta skoro každý kde se naručil an-
tento obrene nezohu nie rozenat,rád
bych klidil rukam kolejnice a zomul
v posteli,italské filmy jsou nejklas-
nější,v holence hyné strom,akto jim
sedím pitevní bles,34 vidycky rád jedn
naso,vašoj 45 gloupan už yaru,34
nikdy jsem ještě nepotkal někoho,ne-
kde je tu nvis,raději už pjiou,aco
je příliš vzednutí,báhe východní mra
a pilník na kotníky prst,jak ani u-
važují grtzi pod pány,někdy také zane
rádi domov,ve věku novém každý kam,
jeste prosím 20 piv na účet,politické
ekonomie,nid bych ti řekl něco oek-
éhe jen pro tu chvíli,vyuknu si masek,
moas jsem jen placetý káca,uškrtit
ej telefonní šarou,já s vani skuteč-
ne nechtel novotit,všechno všechno v-
šechno se zataho,po okenních řínach
se plaví jeden za druhým mutak smte
k mutak mutak mutak mutak mutak

Jan

Leň

černé čáry po saních

v břečce času

vyjeté koleje

mých

dnů psích a zebavých

poklusem

slepotou

bez ducha

na lokty

kolena

se svahu

padám -a TAM

uvidím ve sněhu

otisk kopýtka

s n í m

a s n í chodívám

v hnedém pohledu jantarové zlato

dívá se jak blízko přilehla obloha

k brázdám zoraného pole

a vykřikne: podívej NAŇ-

podívej se na ně

b e z d e z c h u š e d á p l á n

útlonohý útěk

a znova jsem sám

jsem

plný tajícího sněhu

v halouzi promrzlém

ostny belostného jíní

anaď

uvidí ji jíní

tak se s ní setkávám

pak poklusem

pak slepotou

pak bez ducha

černé čáry po saních

v břečce času

vyjeté koleje

mých

dnů psích a zebavých.....

Jan

Podivní mloci

Zní z kotle harmonika trolejí
V těch drátech nepostavil by si hnízda
V těch drátech jeden na druhého hvízdá
a alkohol se nese galéjí

Jak bílé břicha v černých skalandrech
Jak rudé otruska průdušnice
Jak černá hudba o hornických dnech
Poslední světla v sirných záchůdech
a světlo věčné na záchytcě

Průhlední mloci bloudící krajinou
Podivně silní neurotici
Podivní mloci s jistou hladinou
Podivní mloci chčící

Průhlední mloci
Zhroucené kostisvaly
lopaty moci
s údolí neodvalí

Ty desky někým poryté
Ty vrypy česní pokryté
čekají na tiskaře

Dany

mamí mamí mamí
daleko je do svítání
jaké asi varhany ~~plakaly~~ ~~tvé~~ ~~spaní~~
přervaly tvé spaní

mamí mamí mamí
daleko je do svítání
za modrými záclonkami
naše ruce tápají
roztržené kusy spaní
jako vrány lítají
jako vrány nad střechami
jako nocní havrani
mamí mamí mamí mamí
daleko je do svítání

Tvá rána se mně nevrátí
tvé usilovné volání
Tvá hlava vtává
v růžové roze slunečnice

Na prázdném nebi se tvé oči smějí
na prázdném nebi se tvé paty potápějí
ty první stopy noci
otisky tepla v bílé nemoci

a rána tvá
ta slova z noci křičená
ta se mně nevrátí

na cestě mrtví holubi
pavlače dáví prapory
nohy hledají opory
a v nebi kvete slunečnice

Dany

Ráno po sobotě

Tři sestry
Marie tři
ráno po sobotě
ke hrobu Aty

Strom kříže
dávno už podstat
a rozštípan v třísky
relikvií
dávno už ztraceno
Turinské Veroničino
prosteradlo
A rytíři
v kruzích stáletí
hledají marně
svatý Grál
kam jel ho
Arimatijský Josefo
uschoval

An vyšlo slunce
ulicemi ospalými
nedelními

A zase jak tehdy
tři Marie ty sestry
spechají
ke hrobu
do modlitebny
na rohu
Vzpomenout
postát u mrtvého
duchovním olejem
ošetřit rány

-Ach pieto nedělní
tvůj černý talár
smuteční
a písně.....

Za dveřmi
v předsálí
pokrhlý
Mastičkář
rozdává zpěvníky
a církevní tisk
a ruce tiskne
a rozumy své šeptá

A náhle
tak najednou
před klenbou
veky sklenutou
na místo šera
a pachu starých
knih
Větr do sluje
do očí
belostné křídlo
anebové
plátno pláště
mládeňcova

Otce couvají
koslátkům
se kolena podlamují

Neděste se
byl vzkříšen
není zde !

Ničemu
ničemu už nerozumí
Marie
Po schodech utíká
celá se chvěje
on jde před námi
do Galileje

An slunce stojí
vysoko nad městem
ospalým nedelním
Tři Marie jdou
tři sestry zmatené
kolem kostelních vrat
BĚKAK
do Galileje.

Jan

Obrovské vrána křičí z knížky
hlava se točí a zobák křápe
krá krá
Je to jen hra
na rudém koberci
je to jen hra
před večerí
krá krá
Je to jen hra
a už už vyplouvá

Pohádka skončila
světlo se zhasíná
a jiné světla noční
mě otázkami mučí

Havrani trhají zobany
drží se pevně pařáty
velké plující kry

a někdo křičí a někdo řve
padají z oken rány
a na té kře při hrozné hře
teď zůstaneme sami

Dany

/lan /

A ona bude stále ubíhat

Zatím co ty
ve zdvižích napjatý
do všech podlaží
-budeš se vtělovat
do mezer
mezi žebry

A ona bude hlavu otáčet

Zatím co ty
a tvé účty
si stojíte bídně
ve zhovadilám ferblu
označených karet,
vzájemného prospěchu

Možná i počká
ch v í l i pod v e l i k ý m
N E B E M

Zatím co ty
ei děš
a hned zaplatíš
hlit emrti
abyš to žití
nejak vydržel
jen tak u pultu

Pak procházet se bude
g o t i k o u s t r o m ů -smutná
a plachým chřípím ucítí
kouř tvých měst

A ty už nikam nepůjdeš
je prázdno kroku
je prázdno
v kruzích cest

potom ji uvidíš
l a n k r o t k o u
pod v e l i k ý m N E B E M

a zabolí tě
celý ten usmlouvavý
a sadlužený život.

Jan

Kam spolu výjdeme
moře souší a souše moří
Kam spolu výjdeme
po stránkách vypsanými perý
nedozpyšleným bděním
hadovím snů
Kam spolu výjdeme
tisíce prachu a jeden prach
písek na břehu mořském
Kam spolu výjdeme
do rastru nebezpečí
v slepenci vězení
s mrtvými holubi
na půdách za trámy
Triedrem mikroskopem
Jelením příkopem, hajzlovým poklopem
zazděným oknem
zíráme
Zíráme a pravdu neznáme
jen něco kreslíme kousek pod horizontem
Díry po ostatcích
ztracené klíče
a bratr bratra hadra padá
Domovem bez domova
a tam, kde nevíme
ná práh jen prach
tam spolu výjdeme
Nohama rukama
arenou života
hlasem za hlasem
s hlasem o vlas
tam spolu výjdeme
ranami rourami i prolukami mezi domy
Nevíme, jdeme neseme nezříme
Tam spolu výjdeme

Donny